

Hermans

gemaakt, is natuurlijk gebruik gemaakt van de ideeën die bij mij en bij de staatssecretaris leven op dat terrein. Ik heb begrepen dat daar in grote lijnen steun voor bestaat in de Kamer.

Ik heb geconstateerd hoe het veld heeft gereageerd op de voorjaarsnota. De heer Van der Vlies zei dat hij ervan overtuigd is dat het kabinet niet alleen het kader voor 2001 heeft aangepast conform de voorjaarsnota, maar dat het kabinet ook al een besluit heeft genomen voor de kaderbrief voor 2002. Het jaar 2002 zal in ieder geval geen verloren jaar zijn.

De verkenningen zullen verschillende opties bevatten. Dat lijkt mij ook van groot belang. De staatssecretaris en ik zullen bij de aanbidding van de begroting in de memorie van toelichting aangeven op welke wijze wij menen dat de ontwikkelingen in het onderwijsveld moeten worden ingevuld.

Vragen van het lid Schreijer-Pierik aan de minister van Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ordening en Milieubeheer over de verwerking van radioactief schroot.

Mevrouw **Schreijer-Pierik** (CDA): Voorzitter. De Netwerkuitzending van maandag jongstleden, waarin melding wordt gemaakt van de problematiek van radioactief besmet schroot en de gebrekkige handhaving rond dit onderwerp, vervult ons, zeker in het licht van recente calamiteiten als in Enschede en Volendam, met grote zorg. De rapportage van Netwerk geeft aanleiding tot de volgende vragen aan de minister van VROM.

Hoe beoordeelt u de uitspraken van het bedrijfsleven dat de situatie met betrekking tot radioactief schroot "niet onder controle" is, en dat de handhaving van de Kernenergiewet, waar het radioactief schroot betreft "zo lek als een mandje" is?

Waarom is de vondst van Cesium 137, een heel gevaarlijk goedje, in een lading schroot in september 2000 wel aangemeld als "nucleair incident" bij het Internationaal agentschap voor atoomenergie, maar niet gemeld aan de Tweede Kamer? Kan een overzicht gegeven worden van "incidenten" met radioactief schroot die zich de afgelopen vijf jaar

hebben voorgedaan en kan daarbij ook aangegeven worden of het schroot uiteindelijk op milieuvriendelijke en verantwoorde wijze is verwerkt?

Deelt u de visie van het bedrijfsleven dat de Kernenergiewet illegale verwerking van onvrijwillig ontvangen radioactief schroot in de hand werkt door de verantwoordelijkheid voor de verwerking van het schroot eenzijdig bij het bedrijfsleven neer te leggen? De CDA-fractie is van oordeel dat vanuit milieu- en gezondheidsoogpunt de overheid ook een verantwoordelijkheid heeft ten aanzien van de verwerking of verwijdering van onvrijwillig ontvangen radioactief schroot. In dit verband vraagt de CDA-fractie om een uitvoerige reactie op het pleidooi van collega Van den Akker uit 1998 voor de ontwikkeling van een risicofonds, samen met het bedrijfsleven, en een centraal depot waar onvrijwillig ontvangen radioactief schroot op milieuverantwoorde wijze kan worden gereinigd c.q. verwerkt. Het tegenhouden van schroot aan de grens is immers nauwelijks mogelijk en het terugzenden van radioactief schroot blijkt in de praktijk uiterst problematisch.

Is het waar dat de douane niet of nauwelijks is uitgerust met detectie-apparatuur, dat de deskundigheid inzake radioactiviteit beperkt is en dat de schrootstromen die het land binnenkomen nauwelijks gecontroleerd worden op radioactiviteit?

Minister **Pronk**: Voorzitter. Het is nauwelijks mogelijk om de invoer of het terugzenden van radioactief schroot tegen te houden. Dat is de stand van zaken van de internationale regelgeving met betrekking tot het transport van schroot. Met de douane is een algemeen handhavingprotocol – met een aantal deelprotocollen – afgesproken. Over het deelprotocol dat te maken heeft met de invoer van (radioactief) schroot, zal ik de Kamer binnen afzienbare tijd nader informeren, bijvoorbeeld in het kader van de zomerbrief over de handhaving van het milieubeleid. In de verschillende zomer- en winterbrieven die de Kamer hebben bereikt sinds medio 1998, ben ik regelmatig ingegaan op het onderwerp "radioactief schroot". Daarover is ook overlegd met de

Kamer, onder andere tijdens een algemeen overleg begin 1998. Toen bleek er algemene overeenstemming in de Kamer dat de verantwoordelijkheid diende te worden gelegd bij het bedrijfsleven en niet bij de overheid. Toen is afgesproken dat het bedrijfsleven, dat geconfronteerd wordt met onvrijwillig ingevoerd radioactief schroot, dat dient te melden maar ook dat de kosten van opslag en verwijdering voor rekening zijn van dat bedrijfsleven. Dat ligt ook voor de hand. Als de overheid dat zou betalen, zou dat een aanzuigende werking hebben op de invoer van radioactief schroot. Dit alles heeft geresulteerd in de afspraak om te komen tot een algemene maatregel van bestuur die het mogelijk maakt voor de desbetreffende bedrijven om te komen tot detectie van radioactief schroot. Die algemene maatregel van bestuur zal waarschijnlijk in september in conceptvorm klaar zijn. Er heeft onderzoek plaatsgevonden naar poortjes, stralingsnormen e.d. Dat onderzoek is klaar en het onderzoeksrapport heb ik bij mij. Ik kan de Kamer de concept-AMvB doen toekomen en ik hoop dat zij begin volgend jaar operationeel zal kunnen worden.

Ik heb ook bij mij een aantal overzichten met betrekking tot de handhaving van de Kernenergiewet bij schrootverwerkende bedrijven in 1999 en de lijst van incidenten met radioactieve stoffen in 1999 en 2000. Deze rapporten zijn al gepubliceerd, maar ik kan ze de Kamer natuurlijk ook overhandigen. Ze leiden tot de conclusie dat er problemen zijn en die pak ik dan ook aan. Het is echter onzinnig om te veronderstellen dat de handhaving van de Kernenergiewet op dit punt zo lek is als een mandje.

Mevrouw **Schreijer-Pierik** (CDA): Voorzitter. Ik dank de minister voor de toezegging dat wij voor het "milieuoverleg" van 12 juni nog de nodige informatie krijgen. Toch heb ik nog een vraag. Volgens een woordvoerder voert de Inspectie milieuhygiëne zogenaamde proactieve (onaangekondigde) controles uit bij schrootverwerkende bedrijven. Hoe verklaart de minister dat sommige bedrijven beweren dat ze nog nooit een inspectie hebben ondergaan en dat een bedrijf zelfs meldde dat een inspectie plaatsvond nadat er een afspraak was gemaakt?

Pronk

Het kan toch nooit de bedoeling zijn dat de controle op deze manier wordt uitgevoerd?

Minister **Pronk**: Voorzitter. Dat verklaar ik op grond van het feit dat er steekproeven worden gehouden. Er vinden steekproefsgewijs proactieve inspecties plaats en een bedrijf dat niet in de steekproef zit, krijgt dus geen bezoek van de inspectie. Ik heb de inspectie opgedragen de steekproeven te intensiveren. Als die AMvB bijna klaar is, zal ik overleg voeren met de bonafide schrootverwerkende industrie om te bezien of er wellicht een lijst van eventueel verdachte bedrijven is op te stellen die zich niet lenen voor een steekproefsgewijs onderzoek maar meer voor een heel gericht onderzoek. De inspectie voert zowel aangekondigd als niet aangekondigd inspecties uit, maar het aantal zonder aankondiging is in ieder geval toegenomen in vergelijking met die met aankondiging. Dat past ook in de de Kamer welbekende cowboymentaliteit die een inspectie dient te hebben.

De **voorzitter**: Mevrouw Schreijer, ik zou nog graag de heer De Wit zijn vragen aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid willen laten stellen. Nadat ik uw vragen had goedgekeurd, heb ik begrepen dat er volgende week nog een overleg zal plaatsvinden waarin deze kwestie ook aan de orde zal komen. De minister heeft gezegd dat hij nog heel veel informatie heeft. Als ik hem verzoek die onmiddellijk naar de Kamer te sturen, kunt u die voor het overleg van de volgende week gebruiken en eventueel bezien of wij er nog eens hier over moeten praten.

Minister **Pronk**: De informatie die ik op dit moment beschikbaar heb, zal ik u direct sturen, maar ik heb ook informatie toegezegd die pas deze zomer beschikbaar zal komen. De informatie die ik heb, komt in ieder geval deze week naar u toe!

De **voorzitter**: Dat lijkt mij een goede afspraak!

De heer **Poppe** (SP): Mag ik er nog een vraag aan toevoegen?

De **voorzitter**: Neen, mijnheer Poppe, ik heb net gezegd dat ik de heer De Wit nog de gelegenheid wil geven om zijn vragen te stellen!

Vragen van het lid De Wit aan de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid over **het rapport van het Sociaal en cultureel planbureau waaruit blijkt dat de banengroei niet ten goede is gekomen aan mensen met een laag inkomen**.

□

De heer **De Wit** (SP): Mevrouw de voorzitter. De schaamteloze verrijking waarover wij eerder deze middag spraken, kan niet worden losgezien van verarming en armoede in Nederland. Volgens de meest recente cijfers is 10% van onze huishoudens nog steeds in armoede en dat betekent zo'n 670.000 huishoudens, waarvan 350.000 met kinderen. Het motto van Paars "werk, werk en nog eens werk" heeft er weliswaar voor gezorgd dat er meer banen zijn gekomen en meer mensen een baan hebben gekregen, maar het is niet het wondermiddel gebleken dat tegen alle sociale kwalen een oplossing bood. Ondanks alle rijkdom is Paars er met name niet in geslaagd om de armoede in ons land te verminderen. Dat blijkt uit het gisteren gepubliceerde rapport van het Sociaal en cultureel planbureau. Volgens dat onderzoek is de verlaging van de uitkering in het verleden en het daarna steeds achterblijven van de uitkeringen bij de lonen de oorzaak van de armoede in ons land. Natuurlijk is werk, zoals gezegd, belangrijk en dat heeft ook resultaat opgeleverd, maar volgens de SP-fractie moeten en kunnen de sociale uitkeringen en het minimumloon omhoog, willen wij effectief iets doen aan het verminderen van de armoede.

Hoeveel rapporten heeft de minister nog nodig om te komen tot het inzicht dat de armoede alleen maar verminderd kan worden via het verhogen van het minimumloon, respectievelijk de daaraan gekoppelde uitkeringen en ook de AOW? Is hij bereid om dat te doen en, zo neen, waarom niet?

□

Minister **Vermeend**: Voorzitter. Ik ben blij dat ook de heer De Wit van mening is dat werk belangrijk is en dat wij er de afgelopen jaren in geslaagd zijn om de werkgelegenheid inderdaad te bevorderen.

Ik heb overigens geen enkel rapport meer nodig. Het rapport dat de heer De Wit noemde, heb ik voor mij, maar ik heb het nog niet helemaal kunnen lezen, maar ik denk de heer De Wit evenmin. Wel heb ik de samenvatting kunnen lezen. Overigens zal de heer De Wit merken als hij het rapport leest, dat het gaat om cijfers tot 1997 en dat de onderzoeker tot de conclusie komt dat banengroei niet alle problemen oplost. Dat hebben wij ook nooit beweerd, maar die banengroei heeft er wel toe geleid dat een groot aantal mensen die vroeger waren aangewezen op een uitkering thans werk hebben, waardoor ook hun inkomen is gestegen. Overigens is er na 1997 natuurlijk ook nog beleid gevoerd. Mijn voorganger en ik hebben de afgelopen periode verslag gedaan van een groot aantal maatregelen in het kader van het armoedebelief en het activeringsbeleid. In die periode na 1997 zijn vele tienduizenden mensen met een bijstandsuitkering aan het werk geholpen. Zij telden toen nog mee voor de uitkeringen en de armoedeproblematiek, maar zijn inmiddels aan de slag gegaan. Uit het rapport blijkt ook dat de groep die in 1977 nog tot de armoedeproblematiek werd gerekend, tien jaar later een andere groep is. Toch zegt de heer De Wit dat het kabinet zou moeten besluiten om het minimumloon te verhogen. Ik heb al eerder aangegeven dat dit geen oplossing is. Dit werkt averechts en heeft negatieve gevolgen voor de werkgelegenheid en de economie en daar zal ook de SP niet voor zijn. Dit betekent immers dat de armoedeproblematiek in Nederland wordt verergerd. Dit zal de SP toch ook niet willen.

Ik vind het voorstel van de heer De Wit dus geen goed voorstel. Ik denk dat het kabinet met het ingezette beleid waarin ook uitvoering wordt gegeven aan de motie-Noorman-den Uyl c.s. een betere aanpak biedt van de armoedeproblematiek dan het zou doen met verhoging van het minimumloon.

De heer **De Wit** (SP): De minister zal in ieder geval in het rapport hebben gelezen dat er in Nederland steeds meer werkende armen zijn. Ondanks het feit dat zij werk hebben gevonden, is er voor velen nog geen einde gekomen aan de armoede.

In deze kabinetsperiode en ook in de periode daarvoor is nog nooit